Ce mare este în ceruri slava Sfântului Simeon!

Întâmpinarea Domnului (2 februarie):

https://www.academia.edu/43189250/%C3%8Ent%C3%A2mpinarea_Domnului_2_februarie_

https://archive.org/details/intampinarea-domnului_202202

***

Materiale despre Întâmpinarea Domnului:

https://independent.academia.edu/emystea/%C3%8Ent%C3%A2mpinarea-Domnului-(2-februarie)

https://archive.org/details/@steaemy?query=%C3%8Ent%C3%A2mpinarea+Domnului+

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=%C3%8Ent%C3%A2mpinarea+Domnului+

***

Sfântul şi dreptul Simeon şi Sfânta Ana, proorociţa:

https://www.academia.edu/43189327/Sf%C3%A2ntul_%C5%9Fi_dreptul_Simeon_%C5%9Fi_Sf%C3%A2nta_Ana_prooroci%C5%A3a_3_februarie_

https://archive.org/details/sf.-simeon-si-ana_202202

&&&

Dreptul Simeon, primitorul de Dumnezeu a fost prezent când pruncul Iisus a fost adus în templul din Ierusalim la patruzeci de zile după naștere (eveniment prăznuit la sărbătoarea Întâmpinarea Domnului - 2 februarie). Prăznuirea sa în Biserica Ortodoxă se face pe 3 februarie, împreună cu Sfânta Ana, proorocița.

***

Ce mare este în ceruri slava Sfântului şi dreptului Simeon, cel care în braţele sale pe Pruncul Iisus L-a primit! Ea se vede dintr-un eveniment din viaţa Sfântului Petru atonitul, care se sărbătoreşte la 12 iunie.

Fiind comandant de oşti, Petru a fost luat prizonier şi aruncat în temniţă în cetatea Samara de pe malul râului Eufrat. Suferind în temniţă, Petru se rugă cu lacrimi Sfântului Nicolae să-1 roage pe Dumnezeu să scape de acolo, făgăduind că îşi va dărui după aceea toată viaţa lui Dumnezeu.

Sfântul Nicolae i s-a înfăţişat în vedenie şi i-a spus că deşi el duce rugăciunea lui la Dumnezeu, Dumnezeu nu i-o împlineşte, pentru că altă dată la greu a mai făcut această făgăduinţă şi nu şi-a ţinut-o. Apoi Sfântul Nicolae 1-a sfătuit pe Petru să se roage Sfântului şi dreptului Simeon care este foarte ascultat înaintea lui Dumnezeu, aflându-se aproape de Tronul Lui, împreună cu Preasfânta Fecioară şi cu Sfântul Ioan Botezătorul.

Petru a ascultat şi a început să se roage Sfântului şi dreptului Simeon. Atunci din nou i-a apărut Sfântul Nicolae, împreună cu dreptul Simeon, dar nu în vedenie, ci aievea.

Petru 1-a văzut pe dreptul Simeon în slavă mare, cu faţa strălucitoare şi îmbrăcat în hainele preoţeşti ale Vechiului Testament, purtând în mână un toiag de aur.

Dreptul Simeon 1-a întrebat pe Petru: „Voieşti să-ţi împlineşti făgăduinţa şi să te faci monah?"

La aceasta, Petru a răspuns: „Voiesc, Stăpâne, cu ajutorul lui Dumnezeu."

Sfântul Simeon atunci a atins lanţurile lui Petru cu toiagul său şi ele s-au topit ca ceara. Deschizând uşa temniţei, sfântul 1-a scos pe Petru afară.

Petru a călătorit spre Roma, pentru a primi tunderea în monahism la mormântul Sfântului Petru. Aici a fost tuns monah de către episcopul Romei, căci el primise înștiințare în vis de la Sfântul Nicolae, care i-a povestit pocăința fostului prizonier, poruncindu-i să-l facă monah.

(Extras din cartea: Sfântul Nicolae Velimirovici - Proloagele de la Ohrida - Pomenirea Sfântului şi dreptului Simeon - Cugetare)

Paraclisul Sfântului şi dreptului Simeon şi al Sfintei proorociţe Ana

[Preotul: face obişnuitul început, zicând: Binecuvântat este Dumnezeul nostru.]

Citeţul: Amin. Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!

Rugăciunile începătoare

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Doamne, miluieşte ! (de 12 ori)

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Veniţi să ne închinăm Împăratului nostru Dumnezeu.
Veniţi să ne închinăm, şi să cădem la Hristos Împăratul nostru Dumnezeu.
Veniţi să ne închinăm, şi să cădem la însuşi Hristos Împăratul şi Dumnezeul nostru.

Apoi: **Psalmul 142**
1. Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea, întru credincioşia Ta, auzi-mă, întru dreptatea Ta.

__2. Să nu intri la judecată cu robul Tău, că nimeni din cei vii nu-i drept înaintea Ta.__
__3. Vrăjmaşul prigoneşte sufletul meu şi viaţa mea o calcă în picioare; făcutu-m-a să locuiesc în întuneric ca morţii cei din veacuri.__
__4. Mâhnit e duhul în mine şi inima mea încremenită înlăuntrul meu.__
__5. Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult; cugetat-am la toate lucrurile Tale, la faptele mâinilor Tale m-am gândit.__
__6. Întins-am către Tine mâinile mele, sufletul meu ca un pământ însetoşat.__
__7. Degrab auzi-mă, Doamne, că a slăbit duhul meu. Nu-ţi întoarce faţa Ta de la mine, ca să nu mă asemăn celor ce se coboară în mormânt.__
__8. Fă să aud dimineaţa mila Ta, că la Tine îmi este nădejdea. Arată-mi calea pe care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul meu.__
__9. Scapă-mă de vrăjmaşii mei, că la Tine alerg, Doamne.__
__10. Învaţă-mă să fac voia Ta, că Tu eşti Dumnezeul meu. Duhul Tău cel bun să mă povăţuiască la pământul dreptăţii.__
__11. Pentru numele Tău, Doamne, dăruieşte-mi viaţă. Întru dreptatea Ta scoate din necaz sufletul meu.__
__12. Fă bunătate de stârpeşte pe vrăjmaşii mei şi pierde pe toţi cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sunt robul Tău.__

__Dumnezeu este Domnul şi S-a arătat nouă. Bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului. (de 3 ori),__ *apoi:*

Tropar: Bucură-te, ceea ce eşti plină de har, Născătoare de Dumnezeu Fecioară; că din tine a răsărit Soarele dreptăţii, Hristos Dumnezeul nostru, luminând pe cei dintru întuneric. Veseleşte-te şi tu, bătrânule drepte, cel ce ai primit în braţe pe Liberatorul sufletelor noastre, Cel ce ne-a dăruit nouă şi învierea.

__Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.__

Nu vom tăcea nicicând, de Dumnezeu Născătoare, a spune pururea puterea ta noi, nevrednicii, că de nu ai fi stat tu înainte rugându-te, cine ne-ar fi scăpat pe noi de atâtea primejdii, sau cine ne-ar fi păzit pe noi până acum slobozi ? Noi de la tine, Stăpână, nu ne vom depărta, că tu mântuieşti pe robii tăi pururea din toate nevoile.

Psalmul 50
__1. Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta__
__2. Şi după mulţimea îndurărilor Tale, şterge fărădelegea mea.__
__3. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea şi de păcatul meu mă curăţeşte.__

4. Că fărădelegea mea eu o cunosc şi păcatul meu înaintea mea este pururea.
5. Ţie unuia am greşit şi rău înaintea Ta am făcut, aşa încât drept eşti Tu întru cuvintele Tale şi biruitor când vei judeca Tu.
6. Că iată întru fărădelegi m-am zămislit şi în păcate m-a născut maica mea.
7. Că iată adevărul ai iubit; cele nearătate şi cele ascunse ale înţelepciunii Tale mi-ai arătat mie.
8. Stropi-mă-vei cu isop şi mă voi curăţi; spăla-mă-vei şi mai vârtos decât zăpada mă voi albi.
9. Auzului meu vei da bucurie şi veselie; bucura-se-vor oasele mele cele smerite.
10. Întoarce faţa Ta de la păcatele mele şi toate fărădelegile mele şterge-le.
11. Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi duh drept înnoieşte întru cele dinlăuntru ale mele.
12. Nu mă lepăda de la faţa Ta şi Duhul Tău cel sfânt nu-l lua de la mine.
13. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale şi cu duh stăpânitor mă întăreşte.
14. Învăţa-voi pe cei fărădelege căile Tale şi cei necredincioşi la Tine se vor întoarce.
15. Izbăveşte-mă de vărsarea de sânge, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta.
16. Doamne, buzele mele vei deschide şi gura mea va vesti lauda Ta.
17. Că de ai fi voit jertfă, Ţi-aş fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi.
18. Jertfa lui Dumnezeu: duhul umilit; inima înfrântă şi smerită Dumnezeu nu o va urgisi.
19. Fă bine, Doamne, întru bună voirea Ta, Sionului şi să se zidească zidurile Ierusalimului.
20. Atunci vei binevoi jertfa dreptăţii, prinosul şi arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viţei.

Canonul drepţilor

Cântarea I

Irmos: Apa trecând-o ca pe uscat şi din răutatea egiptenilor scăpând, israeliteanul striga: Izbăvitorului şi Dumnezeului nostru să-I cântăm.

Stih: ***Sfinte şi drepte Simeoane, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Întăriţi-vă picioare neputincioase şi mâini trudite ale dreptului Simeon, ca să întâmpinaţi pe Cel ce S-a pogorât pe pământ şi cu oamenii a vieţuit, ca să îndrepteze paşii lui Adam iarăşi către grădina Raiului.

Stih: ***Sfinte şi drepte Simeoane, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cum pe Soarele Cel Necuprins de gând omenesc ai purtat în braţe şi nu te-ai mistuit de focul iubiri Lui ? Cum pe Cel nepurtat de mintea omenească ai îmbrăţişat şi te-ai coborât în adâncul smereniei ? Roagă-te pentru noi fericite, ca să nu fim noi mistuiţi de focul mâniei dumnezeieşti pentru mulţimea păcatelor noastre.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Pe Cel de pe scaunul heruvimilor ai purtat în braţe şi te-ai umplut de lumina înţelepciunii, cu care străluceşte şi mintea noastră acoperită de întunericul păcatelor.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preacurată Fecioară, ceea ce duci jertfa rugăciunilor noastre înaintea Celui Nevăzut, dobândeşte pentru noi văzute daruri spre înmulţirea roadelor mântuirii.

Cântarea a III-a

Irmos: Tu eşti tăria celor ce aleargă la Tine, Doamne, Tu eşti lumina celor întunecaţi; şi pe Tine Te laudă duhul meu.

Stih: ***Sfântă proorociţă Ana, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

În posturi şi rugăciuni neîncetate petrecând toată vremea vieţii tale, te-ai învrednicit spre apusurile vieţii a vedea pe Cel vechi de zile ca Prunc, pe care roagă-L să ne înnoiască prin pocăinţă pe noi cei îmbătrâniţi în păcat.

Stih: ***Sfântă proorociţă Ana, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cele înalte ai grăit despre Prunc şi ai veselit inimile tuturor, acum cu cântarea rugăciunii potolind valurile patimilor noastre.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cu dragoste ai privit spre Comoara mântuirii tuturor, înaintea Căreia stând, umple de gânduri dumnezeieşti vistieria cea săracă a inimii mele.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

De frumuseţea fecioriei Tale foarte s-au minunat cetele îngereşti şi întru Tine sălăşluindu-Se Cuvântul, a plecat pe toţi a-Ţi aduce laudă prisositoare.

Apoi aceste **stihiri**:

Sporiţi întru înţelepciune v-aţi arătat, veselind pe toţi cu proorociile cele minunate, de care străini fiind noi, vă rugăm numai să ne scoateţi la limanul pocăinţei.

Maica Vieţii, fă să înceteze potopul patimilor mele, ca una ce ne-ai strălucit nouă pe Soarele dreptăţii, risipind noaptea cea grea a păcatului.

Sedealna, glas 2:

Podobie: Ceea ce eşti rugătoare caldă şi zid nebiruit, izvor de milă şi lumii scăpare, cu de-adinsul strigăm către tine, Născătoare de Dumnezeu, Stăpână: Vino degrab şi ne izbăveşte pe noi din nevoi, ceea ce eşti singură grabnic folositoare.

Ca unii ce v-aţi veselit de razele Soarelui dreptăţii încă de pe pământ, iar acum staţi ca nişte raze înaintea Tronului ceresc, aducând rugăciuni pentru cei din necazuri, faceţi pomenire şi de cei ce vă cinstesc pe voi cu credinţă.

Cântarea a IV-a

Irmos: Sfatul cel neurmat şi dumnezeiesc al întrupării Tale celei de sus, celei din Fecioară, proorocul Avacum socotindu-l a strigat: Slavă puterii Tale, Doamne!

Stih: ***Sfinte şi drepte Simeoane, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Chemării Duhului ai răspuns şi la templu ai văzut pe Cel Neapropiat îngerilor, însuţi făcându-te ca un heruvim ce poartă pe Cel de pe scaunul slavei, pe care roagă-L să fie milostiv nedreptăţilor noastre.

Stih: ***Sfinte şi drepte Simeoane, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Fiind plin de darul proorociei ai vestit cele înfricoşătoare, iar acum apropierea de pământul pocăinţei arată-ne nouă, celor ce cerem vederea păcatelor noastre.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cel ce dă pruncilor viaţă vine în templu la bătrânul Simeon, pecetluind nevinovăţia inimii lui, pe care ajută-ne să o dobândim şi noi, Cuvinte.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Mai înaltă decât cerurile Te-ai arătat, purtând pe Cel ce stăpâneşte înălţimile slavei, pe care roagă-L să ne ridice din adâncul căderii.

Cântarea a V-a

Irmos: Negura sufletului meu, Mântuitorule, risipeşte-o cu lumina poruncilor Tale şi mă luminează ca un singur Împărat al păcii.

Stih: ***Sfântă proorociţă Ana, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Pe Fecioara ai fericit şi mare dar ai luat de la Cel ce a venit să scoată pe Israel din robia morţii, Căruia cere-I să ridice blestemul nerodirii noastre sufleteşti.

Stih: ***Sfântă proorociţă Ana, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Sabie a proorocit bătrânul că va trece prin inima Fecioarei, iar tu nelăsându-Te biruită de întristare, ai lăudat iconomia Celui bogat în bunătate.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Necazul inimii mele îl cercetează şi stinge văpaia poftei, ca să mă fac iubitor de frumuseţile dumnezeieşti.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Roagă-L Preacurată, pe Cel vechi de zile să nu osândească inima mea cea învechită în păcat, ci să-i dăruiască baia pocăinţei.

Cântarea a VI-a

Irmos: Rugăciunea mea voi înălţa către Domnul şi Lui voi spune mâhnirile mele; că sufletul meu s-a umplut de răutăţi şi viaţa mea s-a apropiat de iad. Dar ca Iona mă rog: Dumnezeule, din stricăciune scoate-mă.

Stih: ***Sfinte şi drepte Simeoane, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cel vechi de zile vine să înnoiască firea cea stricată a lui Adam şi toată făptura saltă voind a-şi înnoi cugetul inimii numai cu dumnezeieştile cântări.

Stih: ***Sfinte şi drepte Simeoane, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cel ce aştepta cu dor vederea mântuirii lui Israel se îndulceşte acum de vederea Celui Nevăzut şi se roagă pentru mântuirea sufletelor noastre.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Pe Cel vechi de zile ai cuprins în braţele tale, drepte Simeoane şi legătura blestemului nostru s-a dezlegat, ca toţi să aducem Domnului cântare de slavă.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Inima mea cea greu încercată de furtuna patimilor o arată roditoare de gânduri dumnezeieşti, ca prin mireasma acestora să alung mirosul greu al păcatelor mele.

Apoi aceste **stihiri**:

Ca doi stâlpi ai proorociei aţi răsărit în Biserica lui Hristos, rugându-vă neîncetat pentru pacea lumii şi intrarea tuturor în templul bucuriei cereşti.

Preacurată, care, prin cuvânt, negrăit ai născut pe Cuvântul în zilele cele mai de apoi, roagă-te Lui, ca una ce ai îndrăznire de Maică.

Condacul, glas 2:

Podobie: Cu sângiurile tale...

Cel ce cu naşterea Ta ai sfinţit pântecele Fecioarei şi mâinile lui Simeon care Te-au întâmpinat acum le-ai binecuvântat, şi precum se cuvenea ne-ai mântuit pe noi, Hristoase Dumnezeule, împacă lumea ce se găseşte în războaie şi întăreşte Biserica pe care ai iubit-o, unule Iubitorule de oameni.

Prochimenul, glas 4: Cinstită este înaintea Domnului, moartea cuviosului Său.

Stih: Fericit bărbatul cel ce se teme de Domnul...

Evanghelia după Matei:

Zis-a Domnul ucenicilor Săi: Toate Mi-au fost date de către Tatăl Meu şi nimeni nu cunoaşte pe Fiul, decât numai Tatăl, nici pe Tatăl nu-L cunoaşte nimeni, decât numai Fiul şi cel căruia va voi Fiul să-i descopere. Luaţi jugul Meu asupra voastră şi învăţaţi-vă de la Mine, că sunt blând şi smerit cu inima, şi veţi găsi odihna sufletelor voastre căci jugul Meu e bun şi povara Mea e uşoară.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh

Pentru rugăciunile drepţilor Tăi, Milostive, curăţeşte mulţimea greşelilor noastre.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curăţeşte mulţimea greşalelor noastre.

Apoi **stihira** glas 6 (forma glasului 2):

Podobie: “Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu, păzeşte-mă sub acoperământul tău.”

Stih: ***Miluieşte-ne, Dumnezeule, după mare mila Ta şi după mulţimea îndurărilor Tale curăţeşte fărădelegile noastre.***

Veniţi să întâmpinăm cu flori de cântări pe slăvitul Simeon, cel tânăr cu sufletul, care a binecuvântat pe Hristos şi pe Ana, cea de Dumnezeu insuflată, ca să ne învrednicim a culege florile darurilor cereşti.

[*Diaconul (iar în lipsa lui, preotul) rosteşte rugăciunea: Mântuieşte, Dumnezeule, poporul Tău şi binecuvântează moştenirea Ta, cercetează lumea Ta cu milă şi cu îndurări, înalţă fruntea creştinilor ortodocşi şi trimite peste noi milele Tale cele bogate; pentru rugăciunile prea curatei Stăpânei noastre Născătoarei de Dumnezeu şi pururea Fecioarei Maria; cu puterea cinstitei şi de viaţă făcătoarei Cruci; cu ocrotirile cinstitelor, cereştilor netrupeşti Puteri; pentru rugăciunile cinstitului, măritului prooroc, Înaintemergătorului şi Botezătorului Ioan; ale Sfinţilor, măriţilor şi întru tot lăudaţilor apostoli; ale tuturor sfinţilor sfinţiţilor ierarhi; ale sfinţilor, măriţilor şi bunilor biruitori mucenici; ale prea cuvioşilor şi de Dumnezeu purtătorilor părinţilor noştri, ale Sfinţilor (N), a căror pomenire o săvârşim, ale Sfântului ierarh Spiridon, ale Sfinţilor şi drepţilor dumnezeieşti părinţi Ioachim şi Ana şi pentru ale tuturor sfinţilor; rugămu-ne, Mult-milostive Doamne, auzi-ne pe noi păcătoşii, care ne rugăm Ţie, şi ne miluieşte pe noi.*]

[Strana: Doamne, miluieşte (de 12 ori).]

Cântarea a VII-a

Irmos: Chipului celui de aur neînchinându-se tinerii lui Avraam, s-au lămurit ca aurul în topitoare; că în cuptorul cel de foc, ca într-o cămară luminată, dănţuiau, cântând: Binecuvântat eşti, Dumnezeul părinţilor noştri!

Stih: ***Sfântă proorociţă Ana, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu darul proorociei strălucind şi cu multă dragoste îmbrăţişând pe Cel Preasfânt, ai moştenit bunătăţile cele veşnice.

Stih: ***Sfântă proorociţă Ana, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Sub acoperământul rugăciunii tale mă primeşte, ceea ce în chip minunat ai slujit Domnului, voind a lua însutită plată a mântuirii.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Somnul cel greu al păcatelor ce m-au cuprins îl risipeşte, şi dă-mi mie cu îndrăzneală a slăvi pe Fiul Tatălui.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Cununa tuturor laudelor porţi şi din nevrednicele noastre inimi primeşte făcliile dreptei mărturisiri a Adevărului.

Cântarea a VIII-a

Irmos: În văpaie de foc stau Ţie înainte heruvimii şi serafimii, Doamne, şi toată zidirea cântare frumoasă cântă Ţie: Lăudaţi-L, binecuvântaţi-L şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii!

Stih: ***Sfinte şi drepte Simeoane, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cum te-ai făcut asemenea serafimilor şi te-ai atins de Focul cel nemistuit, nesuferind vătămare ? Focul păcatelor noastre îl stinge în apele rugăciunilor tale.

Stih: ***Sfinte şi drepte Simeoane, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Trupul meu cel istovit de multe dureri îl cercetează cu a ta milostivire sfinte, ca unul ce ai fost cercetat de Însuşi Adâncul milostivirii.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Rănile inimii mele le vindecă cu picăturile rugăciunilor tale şi înnoieşte sufletul meu prin legătura pocăinţei, ca să slăvesc pe Hristos în veci.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Deschide-mi uşa milostivirii Tale, Ceea ce deschizi tuturor uşa îndurărilor dumnezeieşti, ca să nu rămân eu în afara cămării pocăinţei.

Cântarea a IX-a

Irmos: Eva adică, prin păcatul neascultării, blestem înăuntru a adus, iar Tu Fecioară de Dumnezeu Născătoare, prin odrasla purtării în pântece, lumii binecuvântare ai înflorit; pentru aceasta toţi Te slăvim.

Stih: ***Sfântă proorociţă Ana, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Pe Cel ce S-a arătat cu trup pe pământ, ca să ridice iar pe Adam cel căzut prin păcat la înălţimea cugetării cereşti, roagă-L fericită Ana, ca să risipească norul greşelilor noastre.

Stih: ***Sfântă proorociţă Ana, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu cheia rugăciunilor tale deschide-mi poarta Vieţii şi mă arată pe mine neosândit la dreapta judecată a lui Hristos, ca una ce ai îndrăzneală către Dânsul, cunoscându-L şi ca pe un Prunc Smerit.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Neîncetată slavă să aducem Celui ce stăpâneşte tronul inimilor şi are putere a ridica pe toţi din întunericul neştiinţei pentru luminatele rugăciuni ale Sfintei proorociţe Ana.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

În pântecele Tău a răsărit Spicul mântuirii, Cel ce hrăneşte pe toţi cu bunătatea Sa şi lucrează pământul inimilor cu înţelepciune spre a rodi spicele virtuţilor.

Apoi: ***Cuvine-se cu adevărat să te fericim pe tine Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită şi prea nevinovată şi Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce eşti mai cinstită decât Heruvimii şi mai slăvită fără de asemănare decât Serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.***

Apoi aceste **stihiri**, glas 8:, podobie:" Ceea ce eşti mai cinstită...".

Bucură-te, Sfinte Simeoane, cel ce ai văzut pe Lumina vieţii, care ţi-a luminat vederea proorocească, bucură-Te, că pe Focul Cel nemistuit ai purtat în braţele tale şi nu te-ai mistuit, căci erai cu totul ca un serafim aprins de focul dragostei dumnezeieşti.

Bucură-te, Sfântă proorociţă Ana, oglinda vederilor înalte, curăţeşte oglinda sufletului meu cu roua rugăciunilor tale către Cuvântul, ca să văd strălucind pe Soarele slavei povăţuindu-mă în pământul mântuirii.

Astăzi să cinstim cum se cuvinte pe marele Simeon, cel ce a văzut plinirea făgăduinţei Mântuitorului, cel încins cu legătura nevinovăţiei măcar că era vechi de ani, care a purtat în braţele sale pe Cel Nevinovat care a luat asupra Sa păcatul lumii.

Sfânta proorociţă Ana s-a veselit cu duhul, văzând pe Cel ce este Duh purtând trup omenesc pentru milostivirea milei; cu aceasta să ne închinăm şi noi în duh şi adevăr Stăpânului duhurilor.

Cu dreptul Simeon şi cu Ana cea de Dumnezeu înţelepţită să aducem daruri de cântări Celui slăvit neîncetat de serafimi, veselindu-ne cu fărâmiturile înţelegerilor dumnezeieşti care cad de la masa sfinţilor.

Veniţi să ne întindem gândurile cu smerenie şi ca şi cu nişte mâini să îmbrăţişăm pe Cel Neapropiat, pe Hristos, Cel ce acum şi cu trupul a voit a Se arăta în templul în care dintotdeauna locuia împreună cu Tatăl şi cu Duhul Sfânt.

O, Stăpânul tuturor, cum din pântece fecioresc ai ieşit, Cel ce ai zidit palatele cereşti şi cum pe braţele mele Te porţi, când Îţi slujesc mii de mii de heruvimi. Laud prea luminată smerenia ta, zice dreptul Simeon, căci ai venit să Te arăţi lumii celei întunecate, Cel ce eşti Lumină neapropiată.

Cetele puterilor netrupeşti, cu Botezătorul, cu apostolii lui Hristos şi cu Născătoarea de Dumnezeu Maria, faceţi rugăciune ca să ne mântuim.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Şi după ecfonis cântăm **Troparul**, glas 4:

Podobie: Degrab ne întâmpină pe noi mai înainte până ce nu ne robim, când vrăjmaşii Te hulesc pe Tine şi ne îngrozesc pe noi, Hristoase Dumnezeul nostru. Pierde cu Crucea Ta pe cei ce se luptă cu noi, ca să cunoască cât poate credinţa dreptmăritorilor creştini, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule, Iubitorule de oameni.

Nu intră ca un Împărat prea slăvit în templu, Cel ce acolo locuieşte, ci sub chipul smerit de Prunc, ca să ne dea nouă pildă a intra în Biserica Domnului smeriţi ca nişte prunci, voind a slăvi cu îngerii pe Cel Nevăzut. Împreună cu dreptul Simeon şi cu Sfânta Ana să-L lăudăm acum după cuviinţă.

Ne închinăm la icoana Sfinţilor cântând: Cel ce a văzut pe Mântuitorul Hristos ca Lumină neapropiată împreună cu Sfânta Ana, cea râvnitoare de cele cereşti, astăzi se laudă, ca unii ce cu bun cuvânt au întâmpinat pe Cel ce picură cuvânt de înţelepciune în inimile celor ce Îl iubesc pe El.

Stăpână, primeşte rugăciunile robilor tăi şi ne izbăveşte pe noi de toată nevoia şi necazul.

Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu, păzeşte-mă sub acoperământul tău.

